

mindre sagen angår et forhold, hvor der opstår spørgsmål om frakendelse af førerretten, dvs. sager mod spirituspåvirkede motorførere (§ 70, stk. 2) og sager om groft uforsvarlig kørsel (§ 70, stk. 1). Sager, hvor anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frakendelse, behandles efter reglerne om statsadvokatsager. Tiltalen for underretten rejses dog siden lovændringen ved lov nr. 223 af 7. juni 1972 af politimesteren, men sagen behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80 om tiltale og domsforhandling for underret i sager, som påtales af statsadvokaten.

Spørgsmål om politisagsbehandling af sager mod spirituspåvirkede motorførere har været overvejet af straffelovrådet. I dettes betænkning nr. 588/1970 om spirituspåvirkede motorførere side 85f stilledes forslag i forbindelse med et forslag om indførelse af faste promillegrænser om, at spiritussager blev politisager. Bestemmelser, der bygger på faste promillegrænser har bl.a. den følge, at en del af bevisførelsen i disse sager forenkles. Straffelovrådet udtalte samtidig, at konsekvensbetragtninger ville tale for i givet fald tillige at ophæve reglerne om domsmænds medvirken i andre færdsels-sager, dvs. frakendelsessager efter § 70, stk. 1, om groft uforsvarlig kørsel.

Under folketingets behandling af lovforslaget vedrørende lov nr. 261 af 9. juni 1971 om ændring af færdselsloven, Folketings-tidende 1970-71, Forhandlinger sp. 2403, 3655, 5758 og 5962, blev der ikke taget stilling til disse forslag. Det pointeredes dog, at det ville være ønskeligt, om ekspeditionstiden for frakendelsessager kunne nedsættes, og en enkelt ordfører nævnte under 1ste behandlingen, Forhandlinger sp. 3667, at dette kunne ske ved at gøre såvel spiritussager som groft uforsvarlighedssager til politisager.

Spørgsmålet om, hvorvidt de færdsels-lovsovertrædelser, som kan medføre for-tabelse af førerretten, bør kunne behandles som politisager, er også blevet behandlet af justitsministeriets strukturudvalg som et led i bestræbelserne for at rationalisere sags-behandlingen inden for politiet og anklage-myndigheden. Strukturudvalget indstillede principalt, at sagerne behandles som politi-sager, men med efterforskningsmidler og forsvarerbeskikkelse som i statsadvokat-

sager. Strukturudvalget fandt det ubetænkeligt at lade alle færdselssagerne behandle uden medvirken af domsmænd.

I bemærkningerne til forslaget til lov nr. 223 af 7. juni 1972 om ændring af færdsels-loven hedder det, Folketingstidende 1971-72, tillæg A, sp. 3090:

„Justitsministeriet er enig med strukturudvalget i, at der ville kunne opnås en væsentlig forenkling af sagsbehandlingen, såfremt alle færdselssager blev behandlet som politisager. Ændringen ville tillige betyde en begrænsning af den stigning i personalet både inden for domstolene, herunder landsretterne, og politiet, som fortsat nødvendig-gøres af et stadig stigende sagsantal. Efter justitsministeriets mening har disse hensyn imidlertid næppe på nuværende tidspunkt en sådan vægt over for de hensyn, der taler for at bevare domsmænds medvirken i frakendelsessager, at man bør følge udvalgets principale forslag.“

Til brug ved folketingsbehandlingen af den ovennævnte ændring af færdselslovens regler om spirituskørsel (lov nr. 261 af 9. juni 1971) udtalte justitsministeren i marts 1971 bl.a., Folketingstidende 1970-71, tillæg B, sp. 3092:

„Ønsker man heller ikke at anvende en promillegrænse til at udskille de fremtidige bødesager, men ønsker man alligevel et system, hvor en del af sanktionerne gives i form af bøder, kan man forestille sig, at der i færdselsloven blev givet en *videre straffesamme for spiritussager* Hvis en sådan lovændring fik lov at stå alene, ville lovgivningsmagten imidlertid ingen sikkerhed have for, hvorledes praksis ville udvikle sig — og man ville altså give afkald på at styre udviklingen. For at få en vis styring måtte man derfor nok *kombinere en sådan lovændring med et cirkulære til anklagemyndigheden*, som folketingsudvalget på forhånd blev gjort bekendt med. Formålet med cirkulæret skulle være at give nogenlunde klar afgrænsning mellem området for bøder og området for frihedsberøvelse.“

I det af folketingsudvalget gennemsete cirkulære til anklagemyndigheden, der er optrykt i Ministerialtidende 1971, side 306,